

Quia ed maxime procuratores vos adhibeo, qui me
de me ipso quam humillime, de vobis autem set ea quae
apud eruditos gratia polletis, summa omnia sentire pa-
lam sit. Valete viri. Fraterrimi et hos mutilos libellos
ubi commodum est remittite, desunt ad umbilicum
quaterniones, ad minimum decem, tum in supite, Prae-
fatiuncula ad Heinsium, cui omnia inscribo (ne quid
miremini, quod ejus hic mentionem non faciam) et
paucas alias, quae intra mensem omnia confecta
dare Typographi pollicentur. Haga. . . Aprilis
1625.

C. Hugenius.

D. Heinsio. 1625.
circa Aprilem.

(68).
Quo te ictu non semel terrui, ferio nunc tandem, Heinsio
Amplissimo: Rayula tu, quae, quasi amicus feriat et
Amici filius; neque enim ut optimi Parentis mei simul
recederis, et valde mihi succenseas, ab illo candore
expecto. Quid me causatum impulerit, ut tua, pro catho-
rici existimatione abuterer, dum mea consulo, non hic
repeto, qui id pluribus in utraque Praefatione exposui.
Addidi has igitur, ut quibus te verbis publici conventum
cupio, privatim praescias, neque si me amas, libere etiam
tum praefari dubites, quae in parte vel offendo, vel placeo
minis: Rem integram praesto, et undequaque mutabilem,
addam, interpolabo, expungam quodcumque jasseris, nullo
me tu totum Heinsium, quem frustra conatum foreq; ite-
rum iterumque praemoneo. Ad librum sextum, cujus hic
initia vides, restant quaterniones decem omnino vel duo
decim, quos intra mensem confectos dare Typographi polli-
centur. Id isti dum ajunt, effigies auctoris Delphis in-
ciditur, qualem in his adibus a Miseneldio expressam
videre, fortasse memineras, imbecilem scilicet, et ad illam
etatem, quae his ineptiis indulgere minus ineptum fuit.
Uti enim tu putidam hic ambitionem taxes, mi Heinsio
constanter assero, non aliud me agere, quam ne quis
me vicium insaniisse existimet, Adolescentiae omnes igitur
caut, cum nescio quem sibi barbaturum, si diis placeat, Cyri-
cum Cerijola Masther, quo olim bedimus, non neminem
sapius fixisse nunciatum sit. Huic tu tabella, quam
quatuor aut sex versiculis aptari curavimus, Epigramma-
tionis ut denegare sustineas, debere nunquam desines.
Eo ¹⁶²⁵ ~~ea~~ amicitiae aut nulla, merces est, intrepide amicum
compellere. petere item, quasi repetas, quod mutuo deditur.
Tu

Tu Heiusi, si quanti te faciam uiscis, ex eo collige quod
 amorem hunc meum, quo te arctissime complector, me-
 reri hanc gratiam cum edico, nec erubescere me
 videas, nec merito iniquum dixeris. Excusationes quas
 alibi, quas ubique probaverim, in illud, *Reversus in Mas-*
cula Musas numina, nullas admitto, Quia si Poëta
 os insolentiam, et nescio quem vena languorem allegas,
 esto sane, et qui viri prodigius tot non Huguenis inquam
 tuis, fuisti, uni Huguenis, uni tuo toto nec faciem iuri-
 deas, qui meo hanc ultimam omnium molestiam exhibe-
 re sancti pollicor, imò et finem hunc rogandi facere,
 seu tibi vel mollescat animus vel obrigeat. Utinamque
 enim negaveris, debere, inquam, in aeternum non desines,
 cui me solatio post repulsam, te vel invito placatum
 eo. *Grate Heiusi summe, et amare me multum puta*
qui sic redamari postulem - Hagae. . . . 1629.

Expecto ^{ut} ~~quod~~ mutulum hunc factum
 remittas, quo tibi mox integrum
 esse exhibeamus.

C. Huguenius.

Caspari Barleo.
 S. P.

(69)
 Quam ego suaviter mihi imponam, nisi cum te video et
 illum affectum et insignes Pambos, quos penè dixerim
 videris inscripsisse non mihi, splendidi mentitos amicos
 fatear, qui vel hanc fidei jacturam conciliatum te
 mihi voluerunt. Praeconiis illa igitur et non alibi
 minore merito decritam Lauream ne attingo quidem,
 Tempori illa permitto, et arctiori amicitiae, quam ut
 serò nunc postulas pridem virtuti, atque meritis
 eximii constructus tuis devotam, ita nec laudibus alibi
 venalem scito. Eadem operam mi Barleo certissem
 te faxo, quam ego illas nec promereor nec affecto. Quod
 per occasionem belli mox edendi insignium virorum
 suffragiis maniori volui, adversus hominum linguacii
 si mos quosdam, quorum agrè hodiè insaniam evasurus
 videbar, ut in detractionem proclivè saeculum est
 si vel solus ignoscis, gratulor mihi de fronte perfricta
 quâ tibi quoque nominis ignoti tutelam extorquere
 sustinui. Gratias ultra non ago; sufficiat quæso
 haberi illas, ne quid sub hoc calamo detrimenti capiant.
 quem ego deficere fateor exprimendo, quanto mihi olim
 quanto nunc in cultu sis. Testabor tamen re, verbis
 ac gestu, quantum ulla feret occasio. Hisce verbis
 quod